Unde ești

On Decembrie 01, 2019

Un artist veritabil își asumă unicitatea marcată de explorarea unui colț viu din natură, dar cu pecetea pe care providența o pune asupra unei imagini simbolice.

O excelență singulară în viața mea ce îmi vine în ajutor în arta portretului și a peisajului, derivă dintr-un identificator recunoscut internațional „Double Delight", specia unui trandafir hybrid, de talie medie, care emană puritate și frumusețe neobișnuită, culorile sale predominante constând într-un galben aprins ca polenul, împletit într-o coroană roșie care parcă marchează punctul de întâlnire al Apusului cu Răsăritul.

Când încerc să redau în ulei povestea mea, îmi închipuiesc că sunt chemat să răspund provocării de a imortaliza în același timp, veșnicia naturii și efemeritatea omului, aflate doar aparent în opoziție.

Iată că tablourile mi-au umplut atelierul, dar fără prea multă pompozitate. Fiecare atingere a trandafirului alcătuind familia unor culori, chipuri, forme complementare de expresie, de apropiere sau depărtare față de un subiect dezbătut mai puțin, un curcubeu deasupra orizontului de vise: simțirea unei imagini pierdută în adâncul sufletului.

Astfel, viața mea capătă alura unei extinse confesiuni pe care un artist veritabil încearcă s-o articuleze cu elaborarea progresivă a unei viziuni despre forță creatoare, ca un fel de probă a sincerității față de idealul ales, al frumuseții, al cinstei față de științele naturii și al exigenței față de ideea de particular, asociată noțiunii de portret.

Leadership: Poți să atribui creației tale rolul de facilitator al reprezentării perfecțiunii, prin promovarea continuă a unei abordări consensuale bazată pe unitate, coeziune și solidaritate față de anumite forme de expresie umane?

Trandafirul este un temei solid de admirație a vieții mele, făcând parte din imaginea unei consistențe de ansamblu a ideii de pasiune, o alegere conștientă și o acceptare a altcuiva în perimetrul operei de artă.

Ascult tot ce-mi spui, numai mie. În fiecare zi învăț de la tine câte ceva nou. Te privesc cu respect, cu evlavie, cu nostalgie, cu uimire, ca și când aș privi o ființă desprinsă dintr-o gamă de senzații, o ființă cu multe calități ascunse (melancolie, blândețe, dar și vanitate), supusă unor forme subtile de expresie (precum charisma, atracția, magnetismul, simplitatea, ambiția), constituind o capodoperă a creației strălucitoare prin efect, dar armonioasă prin semnificație.

Te-ai întrebat vreodată cum ar fi, să te privești pe tine pentru o zi? Ai înțelege de ce acum te-ai oprit din drum. Pentru că ascensiunea în artă nu înseamnă doar să știi să pictezi un ideal de frumusețe, să-l surprinzi într-o ipostază de vis, în culorile cele mai vii. Ci, mai degrabă, înseamnă să observi prin ochii altcuiva eterna glorificare a unui act de creație în reprezentarea perfecțiunii divine, întemeiată prin râvna credinței.

Asemănarea dintre mine și această ființă plină de puritate, este modalitatea trandafirului de a exprima, în sensul profund al unei imagini sacre, eleganța figurativă a unei idei de tipul: "începutul unei lumi noi".

Leadership: Toposul creației tale posedă un fir narativ și o identitate care se descoperă pe măsură ce sunt asimilate sursele de spirit și de naturalețe ale experienței de mare finețe în interpretarea unei realități duale?

Atenția asupra privirii aruncate în miezul realității obținută prin abordări consensuale, bazată pe unitate, coeziune și solidaritate, este modul prin care Alexandre Dumas exprimă în "Doctorul misterios" apropierea personajelor sale:

"Permanenta relație în care trăiau Jacques și Eva crease (și pe zi ce trecea se strângea mai tare între ei) o simpatie unică și fără limite. Erau, evident, sub totala putere a acelei legi universale pe care savanții o atribuie lumii, iar poeții – indivizilor; pe care primii o numesc atracție și ceilalți dragoste."

Când încerci să ilustrezi existența unei alte realități se întâmplă uneori să te pierzi printre nori, imagini false, iluzii încerci ușor să le atingi. Trandafirul ascunde entuziasmul artistului de a afla mai multe despre imaginea lui în oglindă, sau despre inspirația lui înfățișată într-o ipostază de o naturalețe tulburătoare, prin intermediul unui exercițiu pentru spirit, prin vibrația unei așa zise înfrățiri de gânduri: *"Ştiu ce ascunzi în sufletul tău, știu ce simți, știu ce e rău".*

Cred că tot ceea ce mă conduce spre un nou izvor de înțelegere a "Mobilului Tresanti" din sfera operei de artă, prin meditația spiritualității pe care o simbolizează numai o experiență de gingășie și puritate, este tocmai impregnarea unei idei despre liniștea sufletească cu o altă semnificație despre Logos și energiile increate. Două ființe asemănătoare prin grija și respectul ce o poartă una față de cealaltă, de unde și termenul de *"emanazione del mondo sensibile"* , sunt ușor de recunoscut în aspectul spiritual al unei creații unde predomină culoarea roșie, dar și acea energie invizibilă pe care o percepem și curge prin mediu înconjurător.

Toposul creației mele este garantul care autorizează trecerea de la argument la concluzie, fiindcă tot ceea ce aduc în prim plan are ca finalitate de ordin spiritual un îndemn la cultivare, cunoaștere, descoperire, privire în perspectivă, experiență artistică.

Ancore de putere și de spiritualitate se fac simțite în vibrația unei lumi menită să inspire, o lume în care trandafirul, posedând în el spiritul artistului ca asociat unic al existenței, își creează o altă identitate (mai complexă) care se distanțează de trecut, uitându-și astfel nevoia firească de a rămâne un mister al naturii: *„Ai vrea să crezi că n-ai pierdut tot ce-ai avut."*

Leadership: Viziunea ta artistică poate să asigure o reprezentare a felului în care te simți împlinit sub bagheta unei sensibilități aparte, printr-un fel de alegorie care te ajută să depășești concretul vizual și să surprinzi chintesența desăvârșirii operei imperfecte a naturii?

Am încercat să te-nțeleg, am încercat să cred . Să cred că tot ceea ce mă face să fiu mai bun, mai subtil în arta portretului și peisajului, căci arta mă obligă să-mi recunosc doza de „iubire necondiționată" și echilibru din mine, este mai bine redat ca formă de exprimare a unui univers nelimitat într-un soi de apropiere de un *Spirito Puro* , dornic de soare și căldură, a cărei identitate devine aproape perceptibilă dacă nu-i acord atenția și grija potrivită.

Așadar, lumea în care mă învârt cu efectul infinitului, cu gândul unei experiențe de mare rafinament, cu pensula, cu primii fiori ai dragostei, cu admirația frumuseții necunoscute și exotice, cu deschidere spre spiritul naturii, este celebrată și cultivată numai de un artist care magnetizează instantaneu orice privire în ființă și în faptă, orice dovadă de prețuire, orice

reverie, orice mișcare alertă, respectând astfel condițiile debitării unei puteri într-un spațiu redus, ușor de stăpânit.

Un spirit ce devine ființă, cu necesitate în a-și recunoaște predispoziția spre imortalizare a concretului în plan artistic, are un impact colosal asupra înțelegerii vieții pe care două entități asemănătoare (care acționează în sens emoționant) le experimentează printr-un soi de alegorie a aventurii umane între Creație și Creator: *"Dacă Jacques devenise un fel de dumnezeu pentru Eva, o făcuse numai pentru a desăvârși în ea opera imperfectă a naturii."*

În încheierea acestui articol, nu-mi voi asuma doar rolul de artist, ci și unicitatea marcată de explorarea unui colț viu din natură, cu pecetea pe care providența o pune asupra unei imagini simbolice. Trandafirul, cu luminozitatea lui de zi însorită, își încheie monologul printr-o mulțumire adresată cerului, cu aprecierea pe care o ființă frumoasă, atât de naturală și plină de puritate ca Eva de Chazelay, o poartă exploratorului lumii ei sensibile:

"Nu există momente mai plăcute în viața spirituală și în viața fizică, decât atunci când, după o totală disperare, începi să nădăjduiești puțin și când, după vijelie și trăsnete cerul se înseninează și-și reia culorile de azur. Întoarcerea soarelui desăvârșește efectul fizic. Te iubesc, Jacques Merey !

Şi, astfel, ușa căsuței se închidea în urma celor mai fericite ființe din lume.

Latura artistică a pictorului trebuie deslușită prin intermediul unei imagini simbolice, ca formă de încadrare a naturii într-un plan spiritual înalt, cu referire la ajutorul Providenței care știe să conducă „întâmplarea" spre împlinirea unui destin măreț, deoarece scopul Creatorului este totdeauna în favoarea Creației sale.

Unde Ești marchează începutul căutării unui punct de sprijin în realizarea Marii Opere, care începe cu o tușă de rafinament integrată perfect în mijlocului decorului naturii și se încheie cu titlul unui destin spiritual fără seamăn: „Regăsirea a două suflete destinate să fie împreună".

* Notă: Direcția 5 - Unde esti

Source: https://neculaifantanaru.com/unde-esti.html